

Żądania strony skarżącej

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej DIGIT/R/3/MB/pt 2431467 (2014) z dnia 11 lipca 2014 r., na mocy której Komisja zaklasyfikowała ofertę skarżących na czwartej pozycji w ramach odnośnego postępowania przetargowego, część 1;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej DIGIT/R/3/MB/pt 2703722 (2014) z dnia 31 lipca 2014 r., na mocy której Komisja wykluczyła ofertę skarżących w ramach odnośnego postępowania przetargowego, część 2;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej DIGIT/R/3/MB/pt 2711165 (2014) z dnia 31 lipca 2014 r., na mocy której Komisja zaklasyfikowała ofertę skarżących na trzeciej pozycji w ramach odnośnego postępowania przetargowego, część 3;
- zasądzenie od Komisji wypłaty odszkodowania na rzecz skarżących z uwagi na utratę możliwości bycia zaklasyfikowanym na pierwszej pozycji w związku z częścią 1–3 umowy ramowej, która to szkoda jest szacowana na kwotę w wysokości ośmiuset tysięcy EUR (800 000 EUR) w odniesieniu do części 1, czterystu tysięcy EUR (400 000 EUR) w odniesieniu do części 2 i dwustu tysięcy EUR (200 000 EUR) w odniesieniu do części 3, wraz z odsetkami od dnia ogłoszenia wyroku; oraz
- obciążenie Komisji ogółem kosztów postępowania poniesionych przez skarżących.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący twierdzą, że należy stwierdzić nieważność zaskarżonych decyzji, na mocy których Komisja odrzuciła ich ofertę w ramach otwartego postępowania przetargowego DIGIT/R2/PO/2013/029 – ESP DESIS III na trzy odrębne projekty (części) na podstawie art. 263 TFUE z uwagi na naruszenie przepisów prawa Unii, a w szczególności z trzech następujących powodów:

1. po pierwsze, z uwagi na naruszenie ze strony Komisji obowiązku uzasadnienia, gdyż przedstawiła ona niewystarczające uzasadnienie w odniesieniu do technicznej oferty skarżących;
2. po drugie, z uwagi na naruszenie przez Komisję rozporządzenia finansowego wraz z odpowiednimi przepisami wykonawczymi oraz dokumentacji przetargowej w odniesieniu do kwestii rażąco niskiej oferty;
3. po trzecie, z uwagi na naruszenie przez Komisję zasady wolnej konkurencji, w zakresie w jakim Komisja określiła wiążące warunki przedstawienia ofert, bez stworzenia możliwości swobodnego ich zredagowania przez kandydatów w celu wybrania najkorzystniejszej ekonomicznie oferty.

Skarga wniesiona w dniu 27 września 2014 r. – Topps Europe przeciwko Komisji

(Sprawa T-699/14)

(2014/C 448/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Topps Europe Ltd (Milton Keynes, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: R. Vidal i A. Penny, solicitors oraz B. Kennelly, barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 15 czerwca 2014 r. w sprawie AT.39899 – *Licencjonowanie praw własności intelektualnej dotyczących przedmiotów kolekcjonerskich związanych z piłką nożną*, którą oddalono skargę strony skarżącej na naruszenie przez szereg krajowych federacji piłkarskich oraz związków piłkarzy, a także przez Panini S.p. A., Unię Europejskich Związków Piłkarskich (UEFA), Międzynarodową Federację Piłki Nożnej (FIFA), Fédération Française de Football, Associazione Italiana Calciatori, Real Federación Española de Fútbol i Deutscher Fußball-Bund art. 101 i 102 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania strony skarżącej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący poważnego naruszenia przez stronę pozwaną praw procesowych strony skarżącej, a przez to naruszenie przez nią prawa.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że decyzja strony pozwanej opiera się na błędnych ustaleniach faktycznych oraz zawiera oczywiste błędy w ocenie, przez co strona pozwana naruszyła prawo lub dopuściła się błędnej oceny okoliczności faktycznych.

Skarga wniesiona w dniu 2 października 2014 r. – *Diktyo Amyntikon Biomichanion Net przeciwko Komisji*

(Sprawa T-703/14)

(2014/C 448/39)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: *Diktyo Amyntikon Biomichanion Net* (Kaisariani, Grecja) (przedstawiciele: K. Damis, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- nakazanie sporządzenia ekspertyzy w celu zbadania ustaleń zawartych w sprawozdaniu z audytu, sporządzonym przez spółkę audytorską KPMG AG, w odniesieniu do których Komisja Europejska błędnie i niezgodnie z prawem uznała, że występuje „brak innych dowodów potwierdzających zgłoszone koszty personelu”. Element ten ma szczególne znaczenie przy rozstrzygnięciu sporu, w zakresie w jakim koszty personelu mają wpływ również na wszystkie koszty pośrednie. Skarżąca podkreśla ponadto, że sprawozdanie z audytu KPMG AG, w odniesieniu do którego spółka DABNET AB przedstawiła uwagi na piśmie oraz wniosek o ponowne zbadanie zawierające rozstrzygające dowody, zostało przyjęte przez Komisję Europejską bez dostatecznego uzasadnienia oraz odpowiedzi dotyczącej dowodów; oraz
- stwierdzenie, po pierwsze, że nota debetowa nr 3241409008, przekazana skarżącej w dniu 31 lipca 2014 r., na mocy której zażądano zwrotu 64.574,73 EUR, w związku z zamówieniem dotyczącym projektu FP7-SME-2007-222303 „FIREROB”, w oparciu o wnioski z audytu 12-BA176-003, stanowi naruszenie zobowiązań umownych Komisji i jest bezpodstawna, oraz, po drugie, że wydatki przedstawione przez skarżącą w kontekście spornej umowy stanowią kwalifikowalne koszty, a w rezultacie należy nakazać Komisji sporządzenie noty kredytowej w kwocie 64.574,73 EUR.